

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК І ТЕХНОЛОГІЧНА МОДЕРНІЗАЦІЯ ЕКОНОМІКИ

У сучасних умовах інноваційний розвиток економіки з урахуванням стану науки є складним, проте перспективним і високо значимим завданням.

Інноваційні аспекти економічного розвитку досліджували класики економічної науки, такі як :Ф. Кене, А. Сміт, Д. Рікардо, А. Маршалл. Інновації та інвестиції були об'єктом дослідження в працях представників різних наукових напрямів, серед яких Ж.Б. Сей, К. Маркс, В. Петі, , П. Прудон, Д. Кейнс, І. Фішер, А. Пігу. Незважаючи на значний обсяг наукових праць з інноваційної тематики, проблема формування та реалізації ефективної інноваційної модернізації національної економіки України все ще недостатньо висвітлена. За проведеними дослідженнями інноваційного розвитку України виявлено основні причини цього – теоретична база не достатньо використовується, на практиці переважає вибірково секторний підхід до аналізу різних аспектів інноваційного розвитку, відсутнє безпосереднє поєднання теорій модернізації з інноваційною діяльністю та державною регуляторною політикою, у достатній мірі не впроваджується інноваційно інвестиційна політика на мікрорівні.

З метою підвищення темпів інноваційного розвитку України потрібно застосувати сценарій модернізації, оскільки, він зосереджує увагу на необхідності формування та розвитку власного потенціалу, що дозволяє зберегти національну ідентичність і позиціонувати власні інноваційні, програмні розробки. Для інноваційної економіки характерними є нова якість економічного зростання, нова структура економіки, масове інноваційне підприємництво.

Забезпечення технічної модернізації економіки та інноваційного розвитку можна досягти завдяки здійсненню державної підтримки проєктів інноваційного характеру, шляхом розвитку партнерських стосунків та інших засобів впливу, що разом з покращенням регуляторного середовища в ході застосування економічних реформ забезпечить створення основи для позитивних зрушень в економіці. Тому необхідно створити відповідні умови для збільшення зацікавленості підприємців у модернізації виробництва в Україні, зокрема на основі новітніх технологій.

Отже, для того, щоб забезпечити сталість темпів зростання інноваційного розвитку в Україні, потрібно забезпечити сталий зв'язок науки з виробництвом і ринком інновацій, щоб модернізувати економіку на власній технологічній базі. Якщо відчутний брак вітчизняних розробок, слід забезпечити їх імпорт, але лише надсучасний і високо технологічний. Майбутній розвиток інноваційного ринку України залежить від підвищення її конкурентоспроможності та здійснення зрушень шляхом переходу на інвестиційно-інноваційну модель розвитку.

Клімчук О.В.

Науковий керівник – д.е.н., проф. Поплавська Ж. В.

ЩО ТАКЕ КРИПТОВАЛЮТА ТА НАВІЩО ВОНА ПОТРІБНА

Історія криптовалют розпочалася у 2008 році після публікації White paper Сатоші Накамото, де було описано протокол і принцип роботи унікальної платіжної системи – біткоіна. Криптовалюта – це захищені методами шифрування цифрові гроші. Такі гроші з'явилися для виправлення недоліків класичних грошей – тих, що лежать у портмоне або на банківському рахунку. Криптовалюта не банкнота, її не потримаєш в руках. Такі гроші зберігаються в електронних гаманцях. А переказ монет підтверджується за допомогою двох інструментів шифрування: приватних (закритих) і публічних ключів.

На сьогоднішній день у світі існує близько 1500 криптовалют. Найбільшу частку на ринку має біткоін. Біткоін – це пірингова електронна платіжна система, яка використовується на однойменній одиниці для обміну. Максимальна кількість біткоінів, яка може бути видобута, обмежена 21 мільйоном одиниць. За попередніми розрахунками, останній біткоін може бути видобутий у 2040 році. Оскільки емісія біткоіна обмежена, з часом стає дедалі більш ресурсозатратною і доволі поширеною, іноді вважають біткоін певним еталоном для інших криптовалют. Провідна роль біткоіна підтверджується статистичними даними про функціонування криптовалютного ринку. Крім Bitcoin функціонують Ethereum, Ripple, Bitcoin Cash, EOS, Stellar, Litecoin та інші.

Практично всі криптовалюти обертаються в системах типу "блокчейн". Кожен з учасників цієї системи рівноправний, без його участі жодна криптовалюта не нараховується з одного рахунку на інший. Грошові перекази захищені, а передача валюти – це спільна справа. Отримати криптовалюту можна без купівлі дорогої техніки і ризиків, пов'язаних з хмарними сервісами. Інтернет-рутина не принесе багато грошей. Це скоріше альтернатива другій роботі.

Найпростіші способи роздобути монети: 1) Крапи. Виконуйте прості дії і отримуйте за це винагороду. Заповнюйте капчі (картинки, зображений на яких текст необхідно вгадати), переходьте за посиланнями в Інтернеті, заповнюйте опитувальники і так далі. 2) Баунті. Підтримуйте нові ICO. Перед публічним розміщенням криптовалюти користувачі отримують токени, які в майбутньому стануть повноцінними монетами. Необхідно залишати якомога більше коментарів, постів і репостів. Від цього і залежить кількість отриманих

токенів. 3) Майнінг — це класика в заробітку електронних грошей. Для цього слід купити дороге обладнання. Це або ASIC – обладнання (єдине завдання цього обладнання добувати криптовалюту), або ферма з відеокарт.

Чим забезпечена криптовалюта? Вона є втіленням ідеї, яку несе в собі платформа. BitCoin – універсальний засіб для грошових переказів. Люди довіряють платформі і продовжують оплачувати товари і послуги за допомогою кріпти. Ethereum – майданчик для захищених контрактів. У такій системі неможливо підробити домовленість. Володіння монетами системи Ethereum збагачує власника в міру зростання майданчика. Криптовалюта незалежна від держав. Це товар в чистому вигляді, інвестиція. Чим більше людей вірить в токен, тим він дорожчий, а чим він дорожчий, тим він цікавіший ринку, завдяки цьому його частіше використовують для купівлі – продажу, чим частіше їм розплачуються, тим більше людей в нього вірить. Коло замикається, і за рахунок цього токен стабільний.

До неперечених переваг криптовалюти варто віднести:

1. Децентралізацію. Суть криптовалюти – наявність блокчейну.
2. Низькі комісії. Найважливіший з плюсів – це низька фіксована комісія.
3. Скорочення часу на здійснення платежів.
4. Можливість самостійної емісії (добування) криптовалюти. Її можна добути здійсненням обчислювальних операцій з використанням власного або орендованого спеціалізованого обладнання.
5. Анонімність транзакцій.

Але одночасно ця перевага є і значним недоліком, оскільки відсутність персональних даних створює сприятливі умови для функціонування передачі коштів між злочинними організаціями. Крім того, анонімність дає широкий простір для шахрайства. Виділяють ще й інші недоліки криптовалюти : 1) для усіх криптовалют характерна значна волатильність курсу, у тому числі і для основних. 2) Криптовалюти становлять загрозу національній валюті, оскільки збільшення використання у розрахунках криптовалют може призвести до дестабілізації національної грошової одиниці. 3) Неможливість здійснення ефективної грошово-кредитної політики, оскільки вагома частка грошової маси перебуватиме поза контролем регулятора монетарної сфери. 4) Незворотність транзакцій. 5) Регулювання – у багатьох країнах використання криптогрошей досі ніяким чином не врегульоване. 6) Складність сприйняття: біткоїн з'явився в 2009-му році, але не всі люди знають про переваги та недоліки анонімних електронних грошей.

Кметь Ю.І.О.

Науковий керівник – к.е.н., доц. Сенів Л.А.

ІСТОРІЯ СТАНОВЛЕННЯ ЛІБЕРТАРІАНСТВА

Сучасна економіка та політична думка базується на лібертаріанстві, відстоюючи права індивідів, приватної власності, капіталізму та рівності. У світовій економічній науці виділяють два основних напрями, а саме неолібералізм (соціальний лібералізм) та неокласичний лібералізм (неоконсерватизм). Така співзвучність у назвах привела до плутанини, тому остаточною назвою «лібертаріанство» встановилася в кінці ХХ століття. За своїми ідейними поглядами лібертаріанці виступають за право людини розпоряджатися собою та своєю власністю як завгодно, але виключно до того часу, поки це не заважає здійсненню аналогічного права іншими.

Основною ідеєю лібертаріанства є недопущення держави в економіку та соціальний розвиток. Соціально-економічна філософія, яку ще називають «лібертаріанство», говорить, що всі блага чи зло, які отримує індивід – є результатом обміну, або відплати. Держави добробуту, які передбачають перерозподіл, на думку лібертаріанців, схиляються до порушення прав людини. Морально виправданим може бути лише існування мінімальної держави, обмеженої завданням захисту індивідів від обману та насильства.

Лібертаріанство (англ. libertarianism; від лат. Libertas – «свобода») не є науковою школою у звичайному розумінні, а являє собою набір політичних рухів та філософських течій.

Ключові поняття лібертаріанства формувались протягом століть. Перші згадки цих ідей беруть свій початок в Стародавньому Китаї, Греції та Ізраїлі. Перші ідеї можна знайти в працях таких науковців як: Дж. Локк, Д. Юм, Т. Пейн, Т. Джефферсон та інших.

Поняття «лібертаріанець» вперше зафіксоване у писемному вигляді в есе «Про свободу та необхідність» Вільяма Белшама, англійського історика, політичного філософа та письменника. Саме В. Булшам надав цьому терміну значення «свободи волі». В сучасному розумінні цей термін вперше почав застосовувати американський політик та засновник Фонду економічної освіти Леонард Рід. Він вперше проголосив себе лібертаріанцем. Слідом за Л. Рідом багато прихильників особистої та економічної свободи також стали називати себе лібертаріанцями. Пізніше ідеї лібертаріанства взяли до уваги французькі анархісти та монархісти, які вважали, що функції держави та її втручання мають бути мінімальними, обмежуючись захистом свободи та власності кожного громадянина. Анархізм остаточно сформувався та закріпився у 1830-1840-их роках та виступав за соціальну рівність в суспільстві. В результаті стрімкого зростання популярності анархізму, його засади та принципи були зрівняні з принципами лібертаріанства та згодом стали синонімічними поняттями, що утворили новий термін «лібертарний соціалізм».